

॥ ५९ ॥ ६० ॥ ६१ ॥ ६२ ॥ ६३ ॥ ६४ ॥ ६५ ॥ ६६ ॥ ६७ ॥ ६८ ॥ ६९ ॥ ७० ॥ ७१ ॥ ७२ ॥ ७३ ॥ ७४ ॥ ७५ ॥ ७६ ॥ ७७ ॥ ७८ ॥ ७९ ॥ इतिकर्णपर्वणिनैलकंठीये
 चतुर्भिश्चतुरोवाहान्विव्याधसुबलात्मजः ॥ ततः क्रुद्धो महाराज भीमसेनः प्रतापवान् ॥ ५९ ॥ शक्तिं चिक्षेप समरे रुक्मदंडामयस्मर्यां ॥ सा भीमभुजनिर्मुक्ता
 नागजिह्वेव चंचला ॥ ६० ॥ निपपातरणे तूर्णं सौबलस्य महात्मनः ॥ ततस्तामेव संगृह्य शक्तिकनकभूषणां ॥ ६१ ॥ भीमसेनाय चिक्षेप क्रुद्धरूपो विशांपते ॥ सा
 निर्भिद्यभुजं सव्यं पांडवस्य महात्मनः ॥ ६२ ॥ निपपात तदा भूमौ यथा विद्युन्नभश्च्युता ॥ अथोत्क्रुष्टं महाराज धार्तराष्ट्रैः समंततः ॥ ६३ ॥ न तु तं मृषे भीमः सिंह
 नादंतरस्विनां ॥ अन्यद्ब्रह्मधनुः सज्यं त्वरमाणो महाबलः ॥ ६४ ॥ मुहूर्तादिवराजेंद्रच्छादयामास सायकैः ॥ सौबलस्य बलं संख्येत्यत्कात्मानं महाबलः ॥ ६५ ॥
 तस्याश्वांश्चतुरोहत्वा सूतं चैव विशांपते ॥ ध्वजं चिच्छेद भस्तेन त्वरमाणः पराक्रमी ॥ ६६ ॥ हताश्वं रथमुत्सृज्य त्वरमाणो नरोत्तमः ॥ तस्थौ विस्फारयंश्चापं क्रोध
 रक्तेक्षणः श्वसन् ॥ ६७ ॥ शरैश्च बहुधाराजन् भीममार्छत्समंततः ॥ प्रतिहत्य तु वेगेन भीमसेनः प्रतापवान् ॥ ६८ ॥ धनुश्चिच्छेद संक्रुद्धो विव्याध च शितैः शरैः ॥
 सोतिविद्धो बलवता शत्रुणा शत्रुकर्शनः ॥ ६९ ॥ निपपात तदा भूमौ किंचित्पाणो नराधिपः ॥ ततस्तं विद्वलं ज्ञात्वा पुत्रस्तव विशांपते ॥ ७० ॥ अपोवाहरथेनाजौ
 भीमसेनस्य पश्यतः ॥ रथस्थे तु नरव्याघ्रे धार्तराष्ट्राः पराङ्मुखाः ॥ ७१ ॥ प्रदुद्रुवुर्दिशो भीता भीमाज्जाते महाभये ॥ सौबले निर्जिते राजन् भीमसेनेन धन्विना ॥
 ॥ ७२ ॥ भयेन महता विष्टः पुत्रो दुर्योधनस्तव ॥ अपायाज्जवनैरश्वैः सापेक्षो मातुलं प्रति ॥ ७३ ॥ पराङ्मुखं तुराजानं दृष्ट्वा सैन्यानि भारत ॥ विप्रजग्मुः समुत्स
 ज्यद्वैरथानि समंततः ॥ ७४ ॥ तान् दृष्ट्वा विद्रुतान्सर्वान् धार्तराष्ट्रान् पराङ्मुखान् ॥ जवेनाभ्यापत द्भीमः किरन् शरशतान्बहून् ॥ ७५ ॥ तेवध्यमाना भीमेन धार्तरा
 ष्ट्राः पराङ्मुखाः ॥ कर्णमासाद्य समरे स्थिताराजन् समंततः ॥ ७६ ॥ सहितेषां महावीर्यो दीपो भूत्सु महाबलः ॥ भिन्ननौका यथाराजन् द्वीपमासाद्य निर्वृताः ॥ ७७ ॥
 भवंति पुरुषव्याघ्रनाविकाः कालपर्यये ॥ तथा कर्णं समासाद्य तावकाः पुरुषर्षभ ॥ ७८ ॥ समाश्वस्ताः स्थिताराजन्संप्रहृष्टाः परस्परं ॥ समाजग्मुश्च युद्धाय मृत्युं
 कृत्वानिर्वर्तनं ॥ ७९ ॥ इति श्रीमहाभारते कर्णपर्वणि शकुनिपराजये सप्तसप्ततितमोऽध्यायः ॥ ७९ ॥ ॥ ७९ ॥ ॥ ७९ ॥ धृतराष्ट्र उवाच ततो भग्न
 पुसैन्येषु भीमसेनेन संयुगे ॥ दुर्योधनो ब्रवीत्किं नु सौबलो वापि संजय ॥ १ ॥ कर्णो वाजयतां श्रेष्ठो योधा वामा मामकायुधि ॥ रूपो वाकृतवर्मा वा द्रौणिर्दुःशासनो
 पिवा ॥ २ ॥ अत्यद्भुतमहं मन्ये पांडवे यस्य विक्रमं ॥ यदेकः समरे सर्वान्यो धयामास मामकान् ॥ ३ ॥ भारतभावदीपे सप्तसप्ततितमोऽध्यायः ॥ ७९ ॥ ॥ ७९ ॥ ॥ तत इति ॥ १ ॥ २ ॥ ३ ॥